

Isus, Mudrost Očeva

Harm.: I. Andrić

1. I - sus, Mu - drost O - če - va, i - sti - na bo - žan - ska,
U - če - ni - ci po - zna - ni o - sta - ve ga ruž - no,
2. Pr - vi sat k Pi - la - tu bi I - su - krst do - vu - čen,
Ša - ka - ma ga plju - ska - ju, ru - ke kru - to ve - žu,

1. Bog - Čo - vjek bi u - hva - čen zo - rom bije - log dan - ka.
a du - šma - ni zgra - be ga i mu - če pre - tuž - no.
2. od bez - bož - nih svje - do - ka laž - lji - vo op - tu - žen.
u o - braz mu svi plju - ju stra - šno ga na - te - žu.

3. U tri sata: "Propni ga!" više mnoštvo cijelo i za ruglo baci na nj crveno odijelo. Svetu glavu trnovom krunom rane jako, Križ preteški na rame meću mu nejakom.
4. U šest sati Isukrst bi prikovan križu te ga međ dva lupeža odmah u vis dižu. Kad ožedni od muke, žuč mu piti daju I tako se Jaganjcu Božjem rugat znaju.
5. Oko devet sati je Isus zavapio: "Eli!" vičuć dušu je Ocu izručio. Nato vojnik sulicom probode ga smjesta, Sva se zemlja strese tad, suncu svijetlo nesta.
6. Tijelo s križa skidaju u večernje vrijeme Ali krepost božanska osta tajno s njime. Takovu smrt podnese duša naših Cijena, Na taj način svrši se život Božjeg Sina.
7. Sveto tijelo njegovo po večernjem mraku Meću u grob uklesan u pečinu jaku. I tako se ispune riječi pisma jasno. Svim nam budi spomen to stradanje užasno.
8. Spomen ovog vremena tihe pobožnosti Darujem ti, Isuse, poniznom radosti. Koj si za me trpio tako teške muke, Na smrti me u svoje primi svete ruke.